ORATORI AMB PARES "CONEIXEM JESÚS II"

SESSIÓ 2 (Tabor): CREC EN DÉU PARE TOTPODERÓS

PREVI

-**Oratori**: Cal preparar la sala. Les cadires s'han de posar en forma de U al voltant d'una estora sobre la que haurem posat una Bíblia oberta i una espelma. És important que a la sala on es porti a terme l'oratori (si no es tracta d'una capella) també hi hagi una imatge de Jesús crucificat o ressuscitat i una altra de la Mare de Déu. Igual d'important és el sagrari (sempre que sigui possible).

-**Cant meditatiu**: Cal tenir preparat el cant *"Com el Pare m'ha estimat"* de Kairoi.

-**Proclamació de la Paraula**: A la Bíblia ha d'estar preparat el fragment del llibre de *Isaïes (49, 14-16).*

-**Gest simbòlic**: Cal preparar llumins i petites espelmes o llantions que els participants encendran en un moment determinat de la sessió.

PREGÀRIA

a) La preparació de la pregària

1.- Entrada a la capella o lloc d'oració.

El primer dia cal recordar que hem d'entrar al lloc de pregària en silenci i seure a les cadires. Recordem també que tot i ser possible trobar Déu a qualsevol lloc, l'experiència que ja vam iniciar l'any anterior ens ha ajudat a reconèixer que tots necessitem moments i espais concrets que ens ajudin a deixar de banda les preocupacions quotidianes, asserenar-nos, i centrar-nos en Déu. És per això que el mateix Jesús ens recomana entrar en la intimitat de l'habitació per estar a soles amb Déu.

La presència de l'Eucaristia en el sagrari, o bé les imatges de Jesús i de Maria, així com la Bíblia oberta, ens ajuden a prendre consciència que estem en un lloc sagrat, destinat a la pregària. I que el nostre cor també és un lloc sagrat destinat a ser un santuari en el qual és Déu mateix qui es manifesta.

2.-Oració inicial:

Déu Pare és qui ens ha convocat a retrobar-nos. És Ell qui ens ha cridat pel nom i ha pres la iniciativa de convidar-nos. Per això ens reunim "En el nom del Pare... (i fem la senyal de la creu)

3.-Breu introducció:

Ja sabeu que en aquest espai es reuneixen habitualment els vostres fills per pregar. L'any passat us vam proposar poder viure també vosaltres aquesta experiència de pregària que, per molts, va ser tot un descobriment i una renovació, sovint sorprenent, de la relació personal amb el Senyor.

Aquí, ells preguen per vosaltres. I vosaltres heu après a pregar per ells. Reprenguem doncs avui aquesta experiència tan bella i continuem pregant per vosaltres mateixos i pels vostres fills, fent que aquest temps de pregària esdevingui també una nova oportunitat de meditar amb major profunditat sobre els continguts de les catequesis que compartirem aquest any.

Ara, tal i com fem sempre a l'inici de la nostra pregària, encendrem l'espelma que està al costat de la Bíblia oberta, demanant al Senyor que cuidi dels nostres fills i que a tots ens doni un cor obert per a escoltar i viure la seva Paraula.

4.-Tècnica de relaxació (la ***Tècnica del minut***)**:**

El llibre del Gènesi descriu com Déu va crear l'esser humà insuflant el seu alè. Respirem sense adonar-nos que és un do a través del qual Déu ens regala la vida. Anem a prendre consciència d'aquest do. Seiem amb les cames en una posició còmode, l'esquena recta, les mans reposant sobre els genolls. Farem tres exercicis de respiració conscient. Farem cada respiració marcant quatre moments:

a) Inspiració, prenem consciència com entra l'aire en el nostre cos i omple els pulmons

b) Aguantarem la respiració durant uns breus instants un cop tinguem els pulmons plens d'aire

c) Expiració, deixarem sortir lentament l'aire dels nostres pulmons

d) Farem una breu pausa aguantant la respiració durant uns instants

En el primer exercici de respiració conscient tindrem presents els nostres pares; en el segon, la nostra parella; i, en el tercer, els nostres fills.

5.-Oració inicial

Preguem tots junts:

Et demanem, Pare, que beneeixis aquesta estona de pregària.
Volem seguir descobrint el teu rostre
i conèixer-te personalment, no de sentides.
Oh, Déu, que manifestes el teu poder
amb el perdó i la misericòrdia,
augmenta en nosaltres la teva gràcia
i ajuda'ns també a acompanyar els nostres fills
en el seu camí de fe.
Gràcies per haver-nos convidat a aquest encontre.
AMÉN

b) La pregària del cor

1.-Memoria de les presencies i records de Jesús.

Avui ens retrobem després de l'estiu per seguir avançant en el nostre itinerari de fe. Ens preguntem: Quines vivències ens han colpit durant aquest estiu? De quina manera Déu hi ha pogut fer-se present? Per quines situacions viscudes hem de donar gràcies?

2.-Pregària del cor.

De manera espontània podem fer una pregària d'acció de gràcies compartida recordant alguna d'aquestes situacions i dient en veu alta el que ens diu el cor: "Gràcies Senyor per..."

3.-Cant meditatiu.

Com el text de meditació d'avui és aquell fragment del llibre del profeta Isaïes en el qual se'ns presenta l'evocadora imatge d'un Déu amb entranyes de mare, podem cantar (o escoltar) aquesta cançó: *"Com el Pare m'ha estimat"* de Kairoi, que d'alguna manera ens ajuda a evocar aquest fragment de les Sagrades Escriptures i ens convida a viure'l d'una manera personalitzada.

c) L'escolta de la Paraula

1.-Introducció a la Paraula:

Ara ens disposem a llegir la Paraula de Déu. Ja sabeu que no es tracta d'un text qualsevol, sinó d'un llibre que recull el testimoni d'homes i dones com nosaltres que van fer experiència de la presència de Déu a les seves vides. Llegir-la fa que el nostre cor entri en comunió amb aquestes persones que ens han precedit en el camí de la fe. I, sobretot, ens permet escoltar directament les paraules que el Senyor ens adreça avui a nosaltres.

Llegirem el fragment del llibre del profeta Isaïes on se'ns mostra la tendresa de la paternitat divina que s'expressa en la bella imatge d'una mare incapaç d'oblidar-se del fill que alimenta i cuida. Aquesta imatge ens ajuda a reconèixer la intimitat existent entre Déu i nosaltres, però també la supera. Déu no és home ni dona, és Déu. I la seva paternitat-maternitat supera amb escreix aquesta imatge nostre sovint tan limitada i inclús ferida. La crida del Pare és a ser fills en el Fill i aquesta és l'experiència que supera i cura qualsevol experiència d'orfandat que puguem viure. Quan confessem que Déu és Pare, també afirmem que és un Déu provident, que vetla amorosament per totes les criatures, especialment pels homes i dones.

2.-La proclamació de la Paraula:

Agafem la Bíblia amb delicadesa i solemnitat del lloc preferent on l'havíem col·locat (recordem tenir preparat el text que llegirem) i proclamem amb veu alta i clara el fragment que ens ha de servir per a il·luminar aquesta sessió.

Isaïes 49, 14-16

> 14 Sió deia: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi.»
> 15 El Senyor li respon: «¿Pot oblidar-se una mare del seu infantó, pot deixar d'estimar el fill de les seves entranyes?
> Però, ni que alguna l'oblidés, jo mai no t'oblidaria.
> 16 Et duc gravada a les palmes de les mans, tinc sempre presents els teus murs.

Després de llegir el text, el lector besa la Bíblia i la retorna al seu lloc.

3.-Un moment de silenci i comentari dialogat de la Paraula.

Fem una estona de silenci per interioritzar la Paraula.

To seguit, podem compartir quin ressò hem tingut de la Paraula expressant alguna idea que ens hagi suggerit, indicant alguna frase que ens hagi cridat l'atenció o contestant les següents preguntes:

-Has experimentat alguna vegada la tendresa de la paternitat divina?

-Et sents fill de Déu? Tens experiència del seu amor?

-T'has abandonat a les seves mans en moments d'indigència i feblesa amb la confiança del fill que espera la protecció del seu pare?

-Creus que els teus fills viuen aquesta experiència a casa?

4.-L'aplicació a la vida com a resposta a la Paraula.

Com penseu que es podria aplicar aquest text a les nostres vides? Com podem experimentar la paternitat de Déu? Com podem fer que els nostres fills la visquin?

5.-Gest simbòlic.

Aquí tenim unes espelmes o llantions que podem encendre per indicar que volem encendre la flama de l'amor en els nostres fills/ es i en nosaltres mateixos. Podem dir mentre l'encenem: *"Déu Pare, cuida i protegeix el meu fill/a... (indiquem el seu nom) i fes-lo créixer en el do de l'amor envers tu i envers tots els germans".* Les espelmes o llantions s'aniran col·locant al lloc que s'indiqui, generalment al terra al voltant de la Bíblia.

d) La pregària personal

1.-La pregària en comú.

Tots alhora podem llegir en veu alta aquesta pregària:

Senyor, aquesta tarda ens has cridat
per reunir-nos i prendre consciència de la teva presència.
Hem deixat les nostres ocupacions diàries
per estar amb Tu,
perquè ens parlis,
perquè ens mostris el teu amor incondicional,
com el que té una mare pel fill de les seves entranyes.
Ensenya'ns a pregar,
a relacionar-nos amb Tu com a fills estimats.
Et demanem el do de la fe, per a nosaltres i per als nostres fills.
Que Maria, la teva mare, ens acompanyi pel camí de l'esperança i de l'amor.
Amen

2.-La pregària del Pare Nostre.

Junts, aixecant les mans cap el cel, podem resar el Pare nostre.

I tenim present a Maria amb la salutació de l'àngel: Déu vos salvi, Maria...

3.-Benedicció final.

Que el Senyor, que s'ha fet present enmig nostre aquesta tarda, ens acompanyi durant aquesta setmana perquè siguem més conscients del seu amor de Pare que ens estima incondicionalment. Per Crist Senyor nostre. Amén

e) Sortida de l'oratori

1.-Comiat i sortida.

Sortim en silenci de l'oratori, fent un gest de reverència a Jesús, present en el sagrari o representat per una imatge.

FITXA PELS PARTICIPANTS -TABOR

SESSIÓ 2: <u>CREC EN DÉU PARE TOTPODERÓS</u>

ORACIÓ INICIAL

Et demanem, Pare, que beneeixis aquesta estona de pregària.
Volem seguir descobrint el teu rostre
i conèixer-te personalment, no de sentides.
Oh, Déu, que manifestes el teu poder
amb el perdó i la misericòrdia,
augmenta en nosaltres la teva gràcia
i ajuda'ns també a acompanyar els nostres fills
en el seu camí de fe.
Gràcies per haver-nos convidat a aquest encontre.
AMÉN

ESCOLTEM LA PARAULA

Isaïes 49, 14-16

14 Sió deia: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi.»
15 El Senyor li respon: «¿Pot oblidar-se una mare del seu infantó, pot deixar d'estimar el fill de les seves entranyes?
Però, ni que alguna l'oblidés, jo mai no t'oblidaria.
16 Et duc gravada a les palmes de les mans, tinc sempre presents els teus murs.

COMENTARI DIALOGAT DE LA PARAULA

- ***Has experimentat alguna vegada la tendresa de la paternitat divina?***
- ***Et sents fill de Déu? Tens experiència del seu amor?***
- ***T'has abandonat a les seves mans en moments d'indigència i feblesa amb la confiança del fill que espera la protecció del seu pare?***
- ***Creus que els teus fills viuen aquesta experiència a casa?***

GEST SIMBÒLIC

"Déu Pare, cuida i protegeix el meu fill/a... (indiquem el seu nom) i fes-lo créixer en el do de l'amor envers tu i envers tots els germans"

LA PREGÀRIA EN COMÚ

Senyor, aquesta tarda ens has cridat
per reunir-nos i prendre consciència de la teva presència.
Hem deixat les nostres ocupacions diàries
per estar amb Tu,
perquè ens parlis,
perquè ens mostris el teu amor incondicional,
com el que té una mare pel fill de les seves entranyes.
Ensenya'ns a pregar,
a relacionar-nos amb Tu com a fills estimats.
Et demanem el do de la fe, per a nosaltres i per als nostres fills.
Que Maria, la teva mare, ens acompanyi pel camí de l'esperança i de l'amor.
Amén